GJKT020096582025

આંક	:	૧૩/બી
દાખલ તારીખ	:	૧૧/૧૧/૨૦૨૫
રજી.લીધા તારીખ	:	૧૧/૧૧/૨૦૨૫
નિકાલ તારીખ	:	૯/૬/૨૦૨૬
સમય	:	વર્ષ મા‍સ દિવસ
		૦ ૬ ૨૯

(નમુનો:-અ)

નામ.શ્રી ચીફ જયુડીશ્યલ મેજીસ્ટ્રેટ સાહેબની કોર્ટમાં, ભુજ-કચ્છ
(એમ.એમ.કુરેશી) ચીફ જયુડીશ્યલ મેજીસ્ટ્રેટ, ભુજ-કચ્છ

ચુકાદાની તારીખ	:	ઉપર મુજબ
ફોજદારી કેસ નં.	:	૫૬૯૯/૨૦૨૫
એફ.આઈ.આર.નં.	:	ભુજ શહેર એ ડીવી.પો.સ્ટે. પાર્ટ એ ગુ.ર.નં.૦૯૪૯/૨૫
ગુનો	:	બી.એન.એસ.કલમ ૨૮૧ તથા એમ.વી.એકટની કલમ ૧૭૭,૧૮૪ મુજબ

ફરીયાદી	:	શ્રી સરકાર
વિધ્વાન એ.પી.પી.શ્રી	:	શ્રી આર.આર.પ્રજાપતિ
આરોપી	:	આનંદગીરી વલમગીરી ગુસાઇ, રહે. ચકાર કોટડા, તા.ભુજ
આરોપીના વકીલશ્રી	:	શ્રી કે.એન.ધવડ

(નમુનો:-બ)

ગુનાની તારીખ	:	તા.૧૭/૯/૨૦૨૫
ફરીયાદની તારીખ	:	તા.૧૭/૯/૨૦૨૫
ચાર્જશીટની તારીખ	:	તા.૧૧/૧૧/૨૦૨૬
પ્લી લીધાની તારીખ	:	તા.૭/૧/૨૦૨૬
પુરાવો શરુ થયાની તારીખ	:	તા.૭/૧/૨૦૨૬
ચુકાદા માટે રાખવાની તારીખ	:	
ચુકાદાની તારીખ	:	ઉપર મુજબ
સજા કરી હોય તો સજા તારીખ	:	

આરોપીની વિગત

નં.	આરોપીનું નામ	અટક કર્યા તારીખ	જામીન પર છોડયા તારીખ	ગુનો	તકસી રવાન /સજા નિર્દોષ	સ જા	સી.આર.પી. સી. ૪૨૮ માટે કસ્ટડીમાં રહેલ સમય
૧	ઉપર મુજબ			બી.એન.એસ.કલમ ૨૮૧ તથા એમ.વી. એકટની કલમ ૧૭૭, ૧૮૪	નિર્દોષ	--	

ફરીયાદપક્ષે/બચાવપક્ષે/કોર્ટપક્ષે તપાસવામાં આવેલ સાહદોનું લીસ્ટ

(એ) ફરીયાદપક્ષે તપાસવામાં આવેલ સાહેદ:

સાહેદ નં.	નામ	સાહેદનો પ્રકાર	આંક
૧	રાજેશ પરસોતમ પરમાર	પંચ	૬
૨	કરસન રામભાઇ ગઢવી	ફરીયાદી	૯
૩	કીરણભાઇ માનસીંગભાઇ વસૈયા	ત.ક.અ.	૧૧

(બી) બચાવપક્ષે તપાસવામાં આવેલ સાહેદ:

સાહેદ નં.	નામ	સાહેદનો પ્રકાર	આંક

(સી) કોર્ટ પક્ષે તપાસવામાં આવેલ સાહેદ :

સાહેદ નં.	નામ	સાહેદનો પ્રકાર	આંક

ફરીયાદપક્ષે/બચાવપક્ષે/કોર્ટપક્ષે આંકે પાડવામાં આવેલ દસ્તાવેજની વિગત:-

(એ) ફરીયાદપક્ષે આંકે પાડવામાં આવેલ દસ્તાવેજ:

નં.	આંક	દસ્તાવેજની વિગત
૧	૭	સ્થાનિક જગ્યાનું પંચનામું
૨	૧૦	ફરીયાદ

(બી) બચાવપક્ષે આંકે પાડવામાં આવેલ દસ્તાવેજ:

નં.	આંક	દસ્તાવેજની વિગત

(સી) કોર્ટપક્ષે આંકે પાડવામાં આવેલ દસ્તાવેજ:

નં.	આંક	દસ્તાવેજની વિગત
		–

–:: ચુકાદો ::–

(૧) આ કામે ફરીયાદપક્ષના કેસની ટુંકમાં હકીકત એવી છે કે, તા.૧૭/૯/૨૦૨૫ ના રોજ ભુજ માંડવી રોડ પર આવેલ ઇન્ડીયન પેટ્રોલ પંપ સામેના જાહેર રોડ પર આ કામના આરોપી એ પોતાના કબજાનું વાહન ટાટા એસ રજી. નં.જી.જે.૧૨.બી.ટી.૪૯૬૪ વાળા વાહનની બોડીની બહાર રહે તે રીતે અને કોઇ સંકેત કે ચીહન લગાડયા વગર લોખંડના એંગલ ભરી, વાહન પુરઝડપે, બેદરકારીપુર્વક અને ગફલતભરી રીતે પોતાની તેમજ બીજાની જીંદગી જોખમાય તે રીતે ચલાવી, ગુનો કર્યા બાબતની ફરીયાદ ફરીયાદીએ દાખલ કરાવતાં પોલીસે બી.એન.એસ.કલમ ૨૮૧ તથા એમ.વી.એકટની કલમ ૧૭૭,૧૮૪ અન્વયેનો ગુનો નોધેલ છે. ત્યારબાદ ત.ક.અ.એ ગુનાની તપાસ કરી આ કામે લાગતા વળગતા સાહેદોના નિવેદનો લઇ આરોપીને અટક કરેલ અને તેઓ વિરુધ્ધ પુરતા પુરાવા હોઇ તેઓ વિરુધ્ધનું હાલનું ચાર્જશીટ અત્રેની અદાલતમાં દાખલ કરેલ.

(૨) ત્યારબાદ આ કામે આરોપીને સમન્સની બજવણી થયેથી આરોપી હાજર થતાં તેઓને પોલીસ પેપર્સની નકલો વિના મુલ્યે આપવામાં આવેલ હોવાની ખાત્રી કરવામાં આવેલ. ત્યારબાદ આ કામે આરોપીની આંક–૪ થી પ્લી રેકર્ડ કરતાં આરોપીએ ગુનાનો ઇન્કાર કરતાં આરોપી વિરુધ્ધ ઇન્સાફી કાર્યવાહી આગળ ચલાવવામાં આવેલ.

(૩) ફરીયાદપક્ષનો પુરાવો પુરો થતાં આરોપી બી.એન.એસ.એસ. કલમ ૩૫૧ મુજબ વિશેષ નિવેદન લેવામાં આવતાં આરોપી ફરીયાદપક્ષના પુરાવાનો ઇન્કાર કરી, તેઓ સોગંદ પર જુબાની આપવા માંગતા નથી કે બચાવના સાહેદો તપાસવા માંગતા નથી તેમજ વિશેષમાં કાંઇ કહેવું છે તેવા સવાલના જવાબમાં તેઓ નિર્દોષ વ્યકિત છે તેઓએ આવો કહેવાતો ગુનો કરેલ નથી તેમ જણાવેલ છે. ત્યારબાદ ફરીયાદપક્ષે વિ.એ.પી.પી.શ્રી તથા આરોપીના વિ.વ.શ્રી ની દલીલો સાંભળી.

(૪) ફરીયાદપક્ષના કેસની હકીકત તથા રેકર્ડ પરના પુરાવાને ધ્યાનમાં લેતાં આ કેસના નિર્ણય માટે નીચે મુજબના મુદાઓ ઉપસ્થીત થયેલ છે.

:: મુદા ::

(૧) શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, તા.૧૭/૯/૨૦૨૫ ના રોજ ભુજ માંડવી રોડ પર આવેલ ઈન્ડીયન પેટ્રોલ પંપ સામેના જાહેર રોડ પર આ કામના આરોપી એ પોતાના કબજાનું વાહન ટાટા એસ રજી. નં.જી.જે.૧૨.બી.ટી.૪૯૬૪ વાળા વાહનની બોડીની બહાર રહે તે રીતે અને કોઈ સંકેત કે ચીહન લગાડયા વગર લોખંડના એંગલ ભરી, વાહન પુરઝડપે, બેદરકારીપુર્વક અને ગફલતભરી રીતે પોતાની તેમજ બીજાની જીંદગી જોખમાય તે રીતે ચલાવી, બી.એન.એસ.કલમ ૨૮૧ તથા એમ.વી.એકટની કલમ ૧૭૭,૧૮૪ મુજબનો શિક્ષાનેપાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?

(૨) શું હુકમ?

(૫) ઉપરોકત મુદાઓના મારા નિર્ણયના કારણો અને તારણો નીચે મુજબ છે.

-:: નિર્ણયો ::-

(૧) નકારમાં

(૨) આખરી હુકમ મુજબ

-:: નિર્ણય માટેના કારણો ::-

મુદા નં. ૧:-

(૬) આ કામે આરોપી સામેનો કેસ ફોજદારી કેસ છે અને ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રનો મુળભુત સિદ્ધાંત છે કે, જ્યાં સુધી આરોપી સામે ગુન્હો સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી તે નિર્દોષ છે તેવું માનવુ જોઈએ અને ફરીયાદપક્ષ, આરોપી સામે જે આક્ષેપ સાબીત કરવા માંગતા હોય તે આક્ષેપ, સકારાત્મક પુરાવાથી શંકાથી પર સાબીત કરવા જોઈએ, આ કામે જ્યારે આરોપી સામે પોતાનું વાહન પુરઝડપે, બેદરકારીપુર્વક, ગફલતભરી રીતે ચલાવી, પોતાની

તથા બીજાની જીંદગી ભયમાં મુકવાનો આક્ષેપ છે ત્યારે, ફરીયાદપક્ષે આરોપી સામેનો ગુન્હો સાબીત કરવા માટે નીચે મુજબના તત્ત્વો સાબીત કરવા જોઈએ–

કલમ ૨૭૯

1. જાહેર રસ્તા પર વાહન ચલાવવું અથવા સવારી કરવી.
2. બેફામપણે અથવા બેદરકારીપુર્વક આપું વાહન ચલાવવું અથવા આવી સવારી કરવી
3. જે કારણે બહુજન સમુદાયની જીંદગી ભયમાં મુકાય અથવા અન્ય વ્યક્તિને વ્યથા અથવા હાની થવા સંભવ હોય

(૭) ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રનો એક પ્રાથમિક સિદ્ધાંત છે કે, આરોપી સામેનો ગુનો ફરીયાદ પક્ષે નિઃશંકપણે પુરવાર કરવો જોઈએ. ઉપરોક્ત કાયદાકીય જોગવાઈ ધ્યાને લેતાં સ્પષ્ટ છે કે, આરોપી સામે જ્યારે બેફીકરાઈથી વાહન ચલાવવાનો આક્ષેપ છે ત્યારે ફરીયાદપક્ષે તે સાબીત કરવું જોઈએ કે, જે બનાવ સમયે આરોપી જ વાહન ચલાવી રહ્યા હતા અને વાહન ચલાવવાનું આરોપીનું કૃત્ય એટલી બેફીકરાઈથી અને બેદરકારીભર્યું અને મનુષ્યની જીંદગી જોખમાય તેવું હતું કે, જેથી આરોપીને અકસ્માત સંદર્ભે ફોજદારી જવાબદારી માટે દોષિત કરાવી શકાય ત્યારે નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટના નીચેના ચુકાદાઓ ધ્યાને લેવા જરૂરી બની રહે છે. આ ચુકાદામાં નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટે એવું ઠરાવેલ છે કે, ફરીયાદ પક્ષે આરોપીનું કૃત્ય બેફામપણે અને બેદરકારીપુર્વકનું હતું. એવું સાબિત કરવું જોઈએ અને જો આ હકીકત સાબિત કરવામાં ન આવે તો, આરોપીનું કૃત્ય બેફામપણે અને બેદરકારીપુર્વકનું હતું એવું અનુમાન થઈ શકે નહી.

(૮) નામદાર સવોચ્ચ અદાલતે Nanjundappa & Aer. Versus. The State of Karnataka, 2022 LiveLaw (SC) 489 = 2022(0) AIJEL – SC 69281 ના ચુકાદામાં અવલોકન કરેલ છે કે, :

"1. This Appeal challenges the judgment and Order dated 07.02.2017 passed by the High Court of Karnataka at Bengaluru in Criminal Revision Petition No. 1048/2010 dismissing the Petition

filed by the appellants herein, The High Court confirmed the Judgment and Order of the Trial Court and the First Appellate Court convicting the Appellants under Section 384(A) read with Section 34 of the Indian Penal Code (for short 'IPC') and sentencing thes to undergo Simple Imprisonment for 1 year and 3 months and penalty of Rs. 3000/ each with default stipulation of Simple Imprisonment for 3 months.

11. **For bringing home the guilt of the accused, prosecution has to firstly prove negligence and then establish direct nexus between negligence of the accused and the death of the victim.** Perusal of the record reveals that out of various witnesses arrayed by the prosecution, there are no eye witnesses. Any evidence brought on record is merely circumstantial in nature. We are constrained to repeat our observation that it sounds completely preposterous that a telephone wire carried 11KV current without melting on contact and when such current passed through the Television set, it did not blast and melt the wiring of the entire house. It is even more unbelievable that Appellant no. 2 came in contact with the same ane voltage and managed to get away with a few abrasions. The Appellants therefore are entitled to be given the benefit of doubt; more so, when there is no report of a technical expert to corroborate the prosecution story."

(૯) નામદાર ગુજરાત હાઈ કોર્ટે **Tejrav Uttanrav Ranit Versus State Of Gujarat,** 2924 (3) **ALJEL–HC** 247871, **Criminal Revision Application No**. 606 **of** 2012 = 2024 (0) **AIJEL – HC** 247871 ના ચુકાદામાં અવલોકન કરેલ છે કે, :

"18. None of the eye witnesses or the occupants of the motor vehicle deposed criminal rashness, which is equal to hazarding a dangerous or wanton act with the knowledge that it is so, and that it say cause injury, but without intention to cause injury, or knowledge that it will probably be caused. It must be pointed out

that rashness and negligence are not the same things.. but to some extent, they are in diametric axis. Mere negligence cannot be construed to sean rashness. There are degrees of negligence and rashness and in order to amount to criminal rashness or criminal negligence one must find that the rashness has been of such a degree as to amount to taking hazard knowing that the hazard was of such a degree that injury was most likely to be occasioned thereby. Criminal negligence is gross and culpable neglect, that is to say, a failure to exercise that care and failure to take that precaution which, having regard to the circumstances, it was the imperative duty of the individual to take. Culpable rashness is acting with consciousness that mischievous consequences are likely to follow although the Individual hopes, even though he hopes sincerely, that such consequences may not follow. "

(૧૦) નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટે **Sandipbhai Lallubhai Chaudhary Versus State of Gujarat,** 2024 (0) **ALJEL–HC** 247902**, Criminal Revision Application No.** 347 **of** 2012 ના ચુકાદામાં અવલોકન કરેલ છે કે, :

"6. Undoubtedly, the pillion rider in the present case has expired receiving injury on account of road accident. But, what requires to be seen and proved by the prosecution is the rash and negligence driving though both are not the same things as mere negligence cannot be construed rashness. The prosecutions also required to prove the degree of negligence and rashness and it should not be to amount the criminal rashness or criminal negligence. That one must bear in mind in such circumstances rashness has to be of such a degree as to amount to taking hazard knowing that the hazard was of

such a degree that injury was most likely to be occasioned therety. The criminality lies in running the risk or doing such an act with recklessness and Indifference to the consequences. The words rashly and negligently are distinguishable and one is exclusive of the other. The same act cannot be rash as well as negligent.

7. In the present case, the prosecution has examined PW 1 Sanjaybhai, complainant, at Exh.8 who has deposed that he is driver of the jeep which was kept on the road side. He has further deposed that suddenly one motorcycle came from behind and dashed with the backside of the stationary jeep whereby three persons including driver of the motorcycle received injury. He also deposed that motorcycle was coming in a speed. In the cross-examination, this witness admitted that he was standing in front of the jeep and has not seen that in which way the motorcycle was coming. He reached to the spot once he has heard the sound of accident. Thus, the said witness is not the eye-witness and has not seen the deceased riding the motorcycle rashly and negligently.

17. In background of the above settled proposition of Law and on the critical examination of the aforesaid evidence of the prosecution side, in my opinice, the rash and negligent driving by the prosecution is not proved, No witnesses have deposed that accused was riding the vehicle in rash and negligent manner knowing folly well that his act would endanger to human Life of someone else.

(૧૧) નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટે **bharatsinh Sonabhai Baman Versus State Of Gujarat,** 2023 **AIJEL–HC** 247609**, Criminal Revision Application No.** 338 **of** 2010 ના ચુકાદામાં અવલોકન કરેલ છે કે, :

"17.1) Upon perusal of the complaint and the evidence of the Pathan (PV-4) and complainant. Nasirkhan Investigating Officer Kanatha Arathal, no one has deposed or uttered a whisper about rash and negligent driving of the accused. **Merely the complainant has stated in the complaint and deposed that the applicant-accused**

was driving the S.T. Bus in full speed but the speed of the vehicle would not amount to a rashness or negligence. In the offence under Section 304-A or 279 of the IPC, prosecution must have to prove that he accused was driving the vehicle in rash and negligent manner. Admittedly, the prosecution witnesses have not stated anywhere in the evidence that the offending vehicle was driven by the accused in rash and negligent manner. Learned trial Court as well as the learned appellate Court have also relied on the doctrine of res Ipsa Loquitur but it is needless to say that even in the panchnama of scene of offence, no any detail is stated. The width of the road is 22 feet and is a one way road. Both the vehicles were proceeding in the same direction. It is admitted fact that the defenje has not put any effort to prove any contributary negligence on the part of deceased however, **in a criminal trial prosecution has to stand on its own leg, prosecution cannot take advantage of weakness of defence.** Both the Courts below have relied on the doctrine of res ipse loquitur but in absence of any material on the record, no presumption of rashness or negligence could be drawn by Invoking the maxim or doctrine of res ipsa loquitur. In the case of State of Karnataka vs. Satish reported (1998) 8 SCC 493 the Honble Supreme Court has been pinased to hold that there was no any evidence on record to establish rash and negligent driving of the vehicle on the part of the accused, **No presumption can be drawn and it is for the prosecution to prove and establish rashness or negligence on the part of the accused hefure conviction under Section 304-A or 279uf the IPC.**

(7.5) As discussed herein above, it becomes crystal clear that the conviction under Section 304-A read with Section 279 of the IPC cannot be founded merely on the doctrine of res ipsa Loquitur. Under Section 279 of the IPC, the rashness or negligence must be what say fairly can be described as a criminal rashness or criminal negligence. As accused can be convicted of the offence under Section 279 of the IPC, there must be more than some error of judgment or mere carelessness on the part of accused to render a

personliable for criminal negligence. Even to draw any such presumption there is no material or evidence on record collected by the Investigating Officer. Even, the panchnama is not properly drawn. In the case on hand, the panchnama carried out is below par. The accident is not Investigated in proper and scientific manner, shotograph or the site plan is not prepared or produced. The panchnans of scene of offence isalso not satisfactory. The exact point of impact as well as any tyre skid marks or damage to bus is also notwentioned. Even, where vehicles come to rest after collision are not demarcated clearly. Such exercise would enable the Court to examine the evidence in much more objective sanner. **While the anus is on the prosecution to establish the case beyond all reasonable doubt that the vehicle was being driven in rash or negligent sanser and what is rash or negligent driving would depend on the fact and circumstances of each case.**

In the present case, **witness has not stated shout the rash and negligent driving on the part of the applicant-accused. Even if it is believed that the vehicle was being driven by the accused in full speed, high speed itself in saclear expression. There is nothing record to establish that the accused driven his vehicle in rash and negligent manner. Therefore, the applicant is not liable to be convicted under Sections 279 and 304-A of the IPC.**

(૧૨) નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટે **DALAPATBHAI RAMESH BHAI VASAVA Versus STATE OF GUJARAT, R/CRIMINAL APPEAL NO.** 1360 **of** 2011 **Date:** 22/06/2020 ના ચુકાદામાં અવલોકન કરેલ છે કે, :

"27. On appreciating the oral evidence of the injured witnesses, it is clearly found that every witness has emphasized on the fact that tempo was being driven at a high speed and due to that driver has lost control over tempo near the place of occurrence. At this juncture, it is worthwhile to refer to the decision of Honourable Apex Court in the case of Mrs. Shakila Khader And Ors. vs

Nausheer Cama And Ors. Reported in AIR 1975 SC 1324, 1975(4) SCC 122, wherein it was observed that main criteria for deciding whether driving which relate to accident was rash and negligent is not only the speed but the width of the road, density of the traffic etc. Further in the case of State of Karnataka v. Satish (supra), the Honourable Supreme Court has held that merely because truck was being driven at a "high speed" does not bespeak of either "negligence" or "rashness" by itself. "High Speed is a relative term and criminality is not to be aresumed subject of course to some statutory exceations. In absence of any material on record.no aresumption of "rashness" or "negligence" could be drawn by invoking the maxin "ras ipsa locutar".

(૧૩) નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટે **STATE OF GUJARAT V/S MAHMAD SARIF UMAR GAJAL MUSLIM, G.L.M.** 2007(3) 561,=2007 **AIJEL –HC** 219667 ના ચુકાદામાં અવલોકન કરેલ છે કે, :

A scrutiny of the evidence brought on record by the prosecution as reproduced herein above, reveals that what has been brought on record is the fact that an accident took place, that the accused was driving the tempo, the deceased persons were coming on a bicycle which dashed against the tempo on the righthand side. they sustained injuries and later succumbed to them. **A camulation accrutiny of the antirs evidence on record does not asint towards rash and realisent driving an The anct of the accused.** As has been held in **state of Gujarat vis Dr Maltiben Valjibhal shah (Supra)** to constitute an offence under section 304-A of the Indian penal code. **It is necessary for the prosecution to etstablish that the act of the accused is rush or negligent and by such act the death has occurred and that act does not amount to culpable homicide.**

(૧૪) ફરીયાદપક્ષે ફરીયાદી કરસન રામભાઇ ગઢવીએ આંક–૯ થી તેમની સોગંદ પરની જુબાની દરમ્યાન ફરીયાદ મુજબની હકીકત જણાવી,

તેઓએ બનાવની ફરીયાદ આપેલ હોવાનું જણાવી, તે ફરીયાદમાં તેઓ સહી ઓળખી બતાવેલ છે, જે આંક–૧૦ થી રજુ છે. બચાવપક્ષે ઉલટ તપાસમાં તેઓ એ હકીકતનો સ્વીકાર કરે છે કે, આ કામે તેમને સ્પીડ ની ચોકકસ ખબર નથી, બનાવવાળી જગ્યાએ વાહનની સતત અવરજવર રહે છે તથા ટ્રાફીક વાળો વિસ્તાર છે, પંચોને કયા માધ્યમથી અને કેવી રીતે બોલાવવામાં આવેલ તેનો ઉલ્લેખ ફરીયાદમાં નથી, વાહન ની ગતી બાબતે એકસપર્ટ ઓપીનીયન મેળવેલ નથી.

(૧૫) ફરીયાદપક્ષે ત.ક.અ. કીરણભાઈ માનસીંગભાઈ વસૈયાએ આંક–૧૧ એ તેમની સોગંદ પરની જુબાનીમાં જણાવેલ છે કે તા.૧૭/૯/૨૦૨૫ ના તેઓ ફરજ પર હતા, તે દરમ્યાન આ ગુના કામની તપાસ તેઓને પી.એસ.ઓ. ધ્વારા સોંપાતા તેઓએ તપાસ સંભાળી, મનવીરભાઈએ પંચનામું કરેલ તથા આરોપી વિરૂધ્ધ પુરતા પુરાવા હોઈ ચાર્જશીટ કરેલ. બચાવપક્ષે ઉલટ તપાસમાં સ્વીકારે છે કે, વાહન ભયજનક રીતે જતું હોવા બાબતે સ્થાનિક જગ્યાના સ્વતંત્ર સાહેદોના નિવેદન લીધેલ નથી.

(૧૬) ત્યારબાદ ફરીયાદપક્ષે પંચ સાહેદ જનક લક્ષ્મીદાસ ગોરએ આંક–૬ થી તેમની સોગંદ પરની જુબાની દરમ્યાન પંચનામામાં ફકત સહી ઓળખી બતાવેલ છે, અન્ય હકીકતને સમર્થન કરેલ ન હોઈ, આંક–૭ થી રજુ સ્થાનિક જગ્યાએ કાર્યવાહી કર્યાનું પંચનામું પુરવાર થતું નથી.

(૧૭) આ કામે ફરીયાદપક્ષે રજુ થયેલ ફરીયાદ, બનાવવાળી જગ્યાનું પંચનામું તેમજ રજુ થયેલ સાહેદોની સોગંદ પરની જુબાનીઓ ધ્યાને લીધી. રજુ થયેલ સમગ્ર પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવે તો આ કામે જેમના ધ્વારા આ સમગ્ર કાર્યવાહી કરવામાં આવેલ છે તે ફરીયાદી એ ફરીયાદ મુજબની હકીકત તેમની જુબાની દરમ્યાન જણાવેલ છે, પરંતુ તેઓએ બનાવ સ્થળ જાહેર રસ્તો છે અને ત્યાં વાહનોની સતત અવરજવર રહે છે તેમજ પંચનામું તેમની રૂબરૂ થયેલ ન હોવાની હકીકતનો તેમની ઉલટ તપાસમાં સ્વિકાર

કરેલ છે. તપાસવામાં આવેલ ત.ક.અ. એ પણ તપાસ દરમ્યાન કરેલ કાર્યવાહી જણાવી વિધિવત પ્રકારનો પુરાવો આપેલ છે. તપાસવામાં આવેલ પંચ સાહેદે પંચનામાની હકીક્તને સમર્થન આપેલ ન હોઈ તેમના પુરાવાથી સ્થાનિક જગ્યાએ કાર્યવાહી કર્યાનું પંચનામું પુરવાર થતું નથી. વધુમાં ફરીયાદી તથા ત.ક.અ. એ પોલીસ સાહેદો છે અને તેઓના પુરાવાને અન્ય સ્વતંત્ર સાહેદોનું સમર્થન મળવું જરૂરી છે, પરંતુ બનાવ સ્થળ જાહેર રસ્તો હોવા છતાં ત.ક.અ. દવારા આ કામે કોઈ સ્વતંત્ર સાહેદોના નિવેદન લેવામાં આવેલ નથી. એ હકીકત છે કે, ફરીયાદપક્ષે પોતાનો કેસ નિ:શં કપણે પુરવાર કરવો જોઈએ અને આ કામે રજુ થયેલ પુરાવા ઉપરથી ફરીયાદપક્ષ બનાવ સમયે હાલના આરોપી ધ્વારા જ બનાવ સમયે વાહન ચલાવેલ હોય અને બનાવમાં આરોપીની બેદરકારી હોવાની હકીકત રેકર્ડ પર લાવવામાં નિષ્ફળ ગયેલ હોવાનું સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે તેમજ બનાવ હાલના આરોપીની કોઈ બેદરકારી, ગફલત કે પુરઝડપના કારણે બનેલ હોય તેવી હકીકત ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરવામાં સદંતર નિષ્ફળ ગયેલ હોવાનું ફલીત થાય છે. આમ, આ કામે પુરતા પુરાવા હોવાનો અભાવ હોય ત્યારે તે સંજોગોમાં આરોપીને ગુના સાથે સાંકળવા પુરતો પુરાવો નથી. જે કાર્યવાહીથી આરોપી પર ગુનાનો આરોપ મુકવામાં આવેલ છે તે નિ:શંકપણે સાબિત કરેલ ન હોઈ, ગુનો આરોપીએ કરેલ હોવાનું પુરવાર કરવામાં ફરીયાદપક્ષ નિષ્ફળ નીવડેલ હોઈ શંકાનો લાભ આરોપીને મળવાપાત્ર હોઈ, આરોપીને સજા થઈ શકે નહીં તેમ મારું માનવું છે.

(૧૮) આમ, ફરિયાદ પક્ષે રજુ થયેલ સમગ્ર પુરાવો ધ્યાને લેતાં, બનાવ સ્થળે બનાવ બનેલ હોવાનું માની શકાય છે, પરંતુ રજુ થયેલ પુરાવાનું સમગ્રલક્ષી મુલ્યાંકન કરતાં બનાવ સમયે આ કામના આરોપીએ પોતાના કબજાનું વાહનની બોડીની બહાર રહે તે રીતે સામાન ભરી,વાહન કોઇ ચીહન કે સંકેત લગાડયા વિના પોતાની તેમજ અન્યની જીંદગી જોખમાય તે રીતે પુરઝડપે, ગફલતભરી રીતે તેમજ બેદરકારીપુર્વક ચલાવી, ગુનો કરેલ હોય તેમ સાબીત કરવામાં ફરિયાદ પક્ષ નિષ્ફળ નિવડેલ છે અને આરોપી વિરુધ્ધનો કેસ ફરીયાદ પક્ષ નિ:શંક પણે પુરવાર કરી શકેલ નથી તેમ

અત્રની અદાલતનું માનવું છે જેથી **મુદા નં. ૧** નો જવાબ **નકારમાં** આપી **મુદા નં. ૨** સબબ નીચે મુજબનો આખરી હુકમ કરવામાં આવે છે.

-:: હુકમ ::-

(૧) આ કામના આરોપી આનંદગીરી વલમગીરી ગુસાઈ, રહે. ચકાર કોટડા, તા.ભુજ ને બી.એન.એસ.એસ. કલમ ૨૭૧(૧) અન્વયે બી.એન.એસ.કલમ ૨૮૧ તથા એમ.વી.એકટની કલમ ૧૭૭, ૧૮૪ મુજબ શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હાઓમાંથી પુરતા પુરાવા ના અભાવે નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

(૨) બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ ૪૮૧ ની જોગવાઈઓ મુજબ આરોપી એ રૂ.૫,૦૦૦/- (અંકે રૂપિયા પાંચ હજાર પુરા) નાં જામીન અને તેટલીજ રકમનો જાત મુચરકો રજુ કર્યેથી હાલનાં કામે અપીલ સમય દરમ્યાન આરોપીને જામીન ઉપર મુક્ત કરવાનો પણ આથી હુકમ કરવામાં આવે છે.

હુકમ આજ તા.૯, મી જુન, ૨૦૨૬ ના રોજ ખુલ્લી અદાલતમાં વાચી સંભળાવી મારી સહી કરીને જાહેર કરવામાં આવ્યો.

સ્થળ : ભુજ - કચ્છ.
તા.૯/૬/૨૦૨૬.

(એમ. એમ. કુરેશી)
ચીફ જયુડીશીયલ મેજીસ્ટ્રેટ,
ભુજ-કચ્છ.
GJ01472